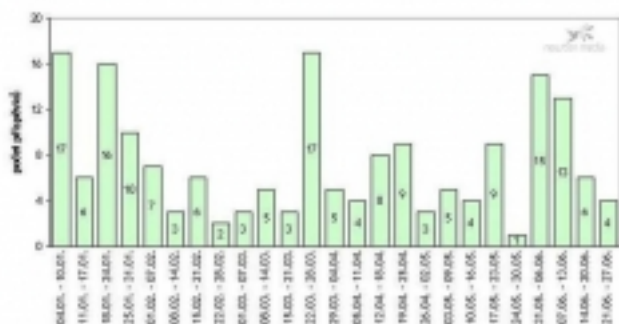

Pražský územní plán - vítězství politiky nad obsahem

Vývoj medializace

Graf zachycuje vývoj medializace pražského územního plánu v průběhu sledovaného období.

Author: Věra Čarná, Newton Media | Published: 08.07.2010

Zhruba třetina příspěvků se zabývala politickými nuancemi bez bližších podrobností o územním plánu jako takovém. Pozornost přitahovaly i ryze organizační záležitosti, například to, jak si magistrát poradil s nebyvalým množstvím podnětů od občanů (nakonec se jich sešlo 14 000). Problematika územního plánu však zároveň pronikala do zpravodajství o vnitrostranických poměrech v pražské ODS a jejím způsobu řízení města („ODS si přizpůsobila jednání, jak se jí to hodilo“ MF Dnes 27. 3. 2010). Vedle nechvalně proslulé Opencard se územní plán stal dalším případem, na němž novináři vykreslovali nelichotivý portrét pražské radnice jakožto instituce inklinující k neprůhlednosti, klientelismu či nadbíhání zájmům velkých developerů („Praha nahrává developerům. Před stavební horečkou města nezůstanou ušetřeny ani chráněné přírodní památky.“ Právo 1. 2. 2010). Pochybnosti vyvolalo zejména urychlené schválení změn v územním plánu na červnovém zasedání zastupitelstva: „Praha chvátá s územními změnami“ (E15 4. 6. 2010), „Proč vedení města tolik spěchá?“ (MF Dnes 4. 6. 2010) nebo dokonce „Pražská imitace demokracie“ (Euro 21. 6. 2010).

Pomineme-li politický kontext, největší pozornost při mediálním zpracovávání tématiky stavebního rozvoje Prahy na sebe poutalo plánování dopravních staveb, především dálničního obchvatu města. Jeho severní část byla během uplynulého pololetí dvakrát přezkoumána Nejvyšším správním soudem s tím výsledkem, že územní plánování této trasy neproběhlo v souladu se zákony a tak byla příslušná rozhodnutí zrušena či pozastavena. Obdobný osud již dříve postihl další významný projekt, novou dráhu ruzyňského letiště - v uplynulém pololetí už tato kauza stihla doputovat i k Ústavnímu soudu.

Jiným velmi frekventovaným námětem v souvislostech územního plánování byly záměry revitalizace pražských nádraží, respektive jejich částí, které již pro účely železniční dopravy nejsou využívány. Přímo dopravy se ale tato mediální „agenda“ dotýkala jen okrajově, a to v případě Masarykova nádraží, kde probleskly i obavy z úplného zrušení této stanice. Jinak média referovala hlavně o plánech na území Masarykova nádraží, žižkovského nákladového nádraží, nádraží Praha-Bubny a okolí smíchovského nádraží.

Při pohledu na titulky českých deníků je celkem patrné, že zájem novinářů přitahovaly hlavně velké a drahé projekty: „Metr bytu na Rohanském ostrově za 120 tisíc“ (Právo 29. 4. 2010), „Místo nádraží budou domy za miliardy“ (Lidové noviny 4. 6. 2010), „Zlatonosná Masaryčka“ (Ekonom 24. 6. 2010). Naopak subtilnější záležitosti typu veřejná zeleň, sportoviště, obnova veřejných prostranství, rozvoj veřejných služeb (školy, knihovny, nemocnice apod.) se do mediálního prostoru dostávaly jen ve velmi obecné rovině nebo zcela nahodile.

Ilustrativním příkladem takového přístupu byla ve sledovaném období problematika veřejné zeleně a ochrany přírody. Zejména v návaznosti na březnové jednání zastupitelstva se vedla diskuse, zda pražský územní plán příliš „neukusuje“ z městské zeleně („Zeleň v Praze ustoupí betonu“ Blesk 29. 3. 2010). Ekologické sdružení Arnika dokonce před budovou magistrátu uspořádalo happening, při němž Prahu symbolicky zalilo betonem. V případech, kdy se debata o poměru mezi zástavbou a zelení stočila k řešení konkrétních lokalit, byla nejčastěji řeč o tzv. Trojmezí, dále pak např. o stavebních parcelách na Grébovce či plánovaném golfovém hřišti v Klánovickém lese.

08.07.2010 08:30, Věra Čarná, Newton Media